

velse — indenfor Lovens Grændser at høre sig ad, som de ville. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds udtalte ogsaa, at der ikke var nogen stærk Trang til denne Reform. Han indrømmede, at der fra nogle Sider blev paastaet, at være en saadan Trang, medens det fra andre Sider blev benægtet, og hans Resultat var, at der ikke var nogen stærk Trang i saa Henseende. At maale, hvor stærk en saadan Trang er, er selvfølgelig meget vanskelig, men naar man opfatter dette Udtryk i den Forstand, hvori jeg troer, at man maa opfatte det, nemlig at en stærk Trang maa være eensbetydende med et levende Dnske rundt omkring i Landet efter en saadan Reform, saa maa jeg, idetmindste efter min Erfaring — og den strækker sig til adskilligt flere Dele af Landet end min egen Valgkreds — for det Første sige, at jeg har truffet en almindelig Erkendelse af, at der er en Uretfærdighed i den nuværende communale Valglov, og for det Andet, at den nuværende Communalordning medfører directe Ulemper, praktiske Ulemper, som kunne veie op mod disse fra Phantastien hentede Stræmmebilleder om, hvad der muligviis vil blive Følgen af den ubvidede Valgret; thi noget virkeligt Beviis for eller blot nogenjomhelst gyldig Paavitsning af, at noget Saadant kunde blive Følgen, er ikke blevet ført. Disse praktiske Ulemper, som ere Følgen af den nuværende Valglov, ere allerede blevne berørte af andre Talere, og en af de vigtigste af dem er jo den, at der i en communal Repræsentation, som fortrinsviis eller udelukkende bliver valgt af de Høiftbestede, viser sig en vis Flothed med Hensyn til Udgifter, som aldeles ikke vedkomme Communen, hvad enten det nu er Amts- eller Sognercommunen. Der er i saa Henseende blevet anført Exempler af det ærede Medlem fra Viborg, som sidder heroverfor (Chr. Jensen), og jeg kunde forøge disse Exemplers Tal fra andre Amtsraadskrede. Jeg kunde anføre Exempel paa, at et Amtsraad for at modarbejde en Folkehøiskole, hvis Retning det ikke billigede, har bevilget en meget betydelig Understøttelse til at faae oprettet en anden Folkehøiskole, som endnu ikke eksisterede, for derved at faae en Modskole; og det er vedblevet

gjennem en længere Marçette — saavidt jeg erindrer 10—12 Aar — at yde en saadan Understøttelse af flere Hundrede Rigsdaler aarlig til denne Modskole, uagtet den endnu ikke har godtgjort sin Livskraft i allermindste Maade, hverken ved den Anseelse, den har fundet, eller ved den Tiltrækning, den har udøvet paa Ungdommen. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Corn. Petersen) vil — hvis han er tilstede — kjende det Tilfælde, som jeg omtaler. Saadanne Misbrug af Communens Midler vilde ikke kunde finde Sted, dersom Valgretten ikke var indskrænket til et saa ringe Forholdstal. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds bebreidede den ærede Forslagsstiller, at han vilde vende Forholdet heelt om og nu give dem, der før havde været udelukkede, Fleertallet. Dette er ikke fuldkommen correct. Tidligere var Forholdet dette, at den ene Femtedeel havde Fleertal i Sogneraadet og i Forening med Godseierne Ret til at besætte Amtsraadet. Det var som bekjendt ikke de $\frac{4}{5}$, men de $\frac{5}{5}$, der kunde besætte den mindre Halvdeel. Dersom det havde været de $\frac{4}{5}$, som man nu vil give Ret til at besætte den større Halvdeel og den $\frac{1}{5}$ den mindre Halvdeel, saa kunde man sige, at Principet var blevet vendt heelt om, men dette er jo slet ikke Tilfældet. Man giver de $\frac{5}{5}$, den hele Vælgermasse, Ret til efter Forholdstalsvalgmaaden at besætte Sogneraadet og Amtsraadet. Denne Valgmaade kan selvfølgelig ikke anvendes paa Valgmandsvalgene — det har sikkert ikke været den ærede Forslagsstiller's Mening, og jeg troer ikke, at nogen Smødegaaen i den Henseende vil være fornøden — men til selve Valget af baade Sogneraadet og Amtsraadet er det den ærede Forslagsstiller's Hensigt at indføre Forholdstalsvalg, og derved lægger man det altsaa ikke i nogen enkelt Klasse, men i alle de Mødendes Hænder at bestemme Valgenes Udfald i det Forhold, hvori de forskjellige Anskuelser ere repræsenterede blandt de Mødende. Nu er Forholdet dette, at Huusmændene eller overhovedet de $\frac{2}{3}$ aldrig vælge af de Høiftbestede, og at den ene Femtedeel, de Høiftbestede, aldrig vælge af de $\frac{4}{5}$, og disse ere saaledes ubetinget, nød-